

Can Rimbles

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Rimbles, 4 - Zona de Canyamars
Emplaçament	A la banda de ponent de la vall de Can Rimbles, damunt dels camps de Can Rimbles
Alçada:	205m

Coordenades:

Latitud:	41.59154
Longitud:	2.44407
UTM Est (X):	453666
UTM Nord (Y):	4604576

Classificació

Número de fitxa	08075-122
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVI-XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPAC 8553
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 000409100DG50C
Fitxes associades:	
Can Vador Joanet	
Can Bruguera	
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat

Descripció

Masia aïllada i reformada constituïda per tres grans cossos adossats, que li proporcionen una planta rectangular. El volum principal, situat al mig de la construcció, presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal, i està distribuït en planta baixa i pis. Aquesta façana, que està orientada a migdia, compta majoritàriament amb obertures rectangulars amb els brancals bastits amb carreus de pedra i les llindes planes monolítiques. Destaca la finestra de ponent de la planta baixa, amb la llinda gravada amb la següent inscripció: "17 IHS 02". Les finestres del pis tenen els ampits motllurats. D'aquesta planta destaca la finestra de llevant, amb una llinda d'arc conopial amb els lòbuls força pronunciats. Al mig del parament destaca un senzill rellotge de sol reformat, de perfil rectangular arrebossat i emblanquinat, amb numeració àrab i gnòmon de vareta simple. La façana està rematada amb un doble ràfec de dents de serra i teula àrab, i deixa l'aparell de l'obra vist. L'edifici està bastit en pedra de diverses mides disposada irregularment, amb pedres desbastades de mida gran embellint les cantoneres. Adossat a la façana de ponent hi ha un altre volum de planta rectangular, amb coberta de teula àrab d'un sol vessant i organitzat en planta baixa i pis. Presenta obertures rectangulars, les de la façana principal emmarcades en pedra, tot i que restituïdes. Compta amb un porxo adossat a ponent, amb teulada d'un sol vessant i barana de gelosia, i un altre volum rectangular organitzat en dos nivells i amb teulada d'un vessant que presenta una terrassa superior amb les mateixes baranes de gelosia. En darrer terme, adossat a la façana de llevant del volum principal, hi ha un cos rectangular amb teulada de quatre vessants i tres plantes, més modern que els anteriors. Presenta obertures rectangulars amb els ampits en maó i una galeria d'arcs de mig punt i barana de gelosia adossada a llevant. Aquest edifici està arrebossat i emblanquinat. Davant de la façana principal hi ha una safareig de planta circular amb una pica integrada. Aïllat a ponent de la masia hi ha un petit volum aïllat que en origen estava destinat al bestiar.

Història

La primera referència documental directa d'aquesta masia la trobem en una relació de masos del terme de Dosrius i Canyamars ("Individuació de tots los masos que componen lo terme y Parroquies de Dosrius y Canyamas ab las casas y terras que son continuades en lo de capbreu del 1570"). En aquest document hi apareix "Salvador Bruguera dels Planells parròquia de Canyamars, com a curador (?) de Thomas Bruguera confessa tot lo mas dit Rimblas". Dins del segle XVI encara, en una relació dels "Noms dels masos en que es componen la parròquia de Dosrius y Canyamas quan totes estan baix domini directe de la casa de Marquès de Castelladosrius" hi apareix novament mencionat "lo mas Rimblas". Posteriorment, segons una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, l'any 1632 apareix una casa anomenada "Rimblas" dins del veïnat de Canyamars. Dins del mateix document, en la llista corresponent a l'any 1897, apareix com a "Rimbles". Durant els segles XVIII i XIX, les referències documentals de la masia continuen. Així doncs, en una llibreta que passava revista de les terres i vinyes de Dosrius i Canyamars datada l'any 1779, hi apareix en "Salvador Bruguera de Rimbles per la vinya den Figueras" (no queda clar que aquesta menció faci referència a la masia, donat que dins del veïnat de Rimbles hi ha una altra masia anomenada can Bruguers). Poc després, en les "Llibretes per cobrar lo reial catastro de dosrius y cañamas del primer ters de 1786", i també en les posteriors fins l'any 1792, apareix citat en "Jacinto de Rimblas i Rimblas". Posteriorment, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. I, finalment, en un llibre de registre de retolació de carrers i numeració de cases del quinquenni 1860-1865, en el "carrer Veïnat Rimbles", hi consta "Esteban Rimblas" amb 2 edificis, 15 habitants i número de carrer 4 i 7. Des d'aleshores, el topònim

d'aquesta masia dóna nom a tot el veïnat. Segons les fonts orals i gràfiques, a principis del segle XX, la masia era un lloc d'acollida per a gent que hi anava a estiuejar. Sempre ha estat vinculada a la família Rimble i s'ha anat reformant i mantenint progressivament. Des de l'any 1991 és propietat de la família que porta el restaurant, els quals hi feren reformes per adaptar-la al seu nou ús. Tot i això, la masia té una distribució interior típica amb un gran vestíbul, celler, una escala al fons i sala de distribució al pis, amb obertures emmarcades en pedra i paviments de mosaic hidràulic bastits probablement a principis del segle XX. Els volums adossats a llevant foren bastits o remodelats probablement a finals del segle XIX. L'edifici de la banda de llevant, en canvi, es degué construir pels voltants de l'any 1956 (una inscripció gravada en una taula de ceràmica vidrada acolorida, situada a la galeria annexa, recull aquesta data). En darrer terme, cal mencionar que és força probable que la finestra d'arc conopial situada al pis (datada dins del segle XIV), no sigui originària d'aquesta masia.

Bibliografia

ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1995). Una ullada al passat: història gràfica de Dosrius, Canyamars i el Far (1900-1975). [Dosrius]: Ajuntament de Dosrius, p. 102, 108. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.53/133. BONET I GARÍ, Lluís (1983). Les Masies del Maresme. Barcelona: Montblanc-Martín, C.E.C., p. 110, 112. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. [Http://www.gnomonica.cat/](http://www.gnomonica.cat/) [Consulta: 27-09-2017].

